

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/21/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200651
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200651.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbanovej a JUDr. Petry Příbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu Ing. W. W., bytom K. XXXX, XXX XX P. A., pr. zast. Advokátska kancelária JUDr. Ján Vician, so sídlom Prievozská 14/A, 821 09 Bratislava, proti žalovanému Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, so sídlom Prievozská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného č. SK/0699/99/2012 zo dňa 21. mája 2013, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/91/2013-67 zo dňa 18. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/91/2013-67 zo dňa 18. decembra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0699/99/2012 zo dňa 21.05.2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. R/0191/05/2012 zo dňa 08.08.2012 o uložení pokuty podľa ust. § 11 ods. 3 písm. c/ zákona o reklame vo výške 340 € a to pre porušenie všeobecných požiadaviek na reklamu podľa § 3 ods. 5 písm. b/, v zmysle ktorého šíriteľ reklamy podľa § 2 ods. 1 písm. c/ zákona o reklame nesmie prezentovať produkty, ktorých výroba, predaj, poskytovanie alebo používanie je zakázané, keď kontrolou dňa 28.06.2012 bolo zistené, že šíriteľ reklamy na webovej stránke www.zdravšia-cigareta.sk prezentoval rôzne druhy výrobku - elektronická cigareta, pričom podľa ust. § 6 ods. 1 písm. e/ zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov je zakázané predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak formou podomového predaja a zásielkového predaja v zmysle zákona č. 108/2000 Z.z. o reklame.

Krajský súd v Žiline posudzujúc správnosť záverov správnych orgánov pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 2 ods. 1 písm. c/, § 3 ods. 5 písm. b/ a § 11 ods. 1, 3 písm. c/, ods. 4, 5 a 7

zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 6 ods. 1 písm. e/ zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a dospel k záveru, že vo veci bol dostatočne zistený skutkový stav a postup správnych orgánov je v súlade so zákonom.

Krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne vysporiadal so žalobnými námietkami žalobcu, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné. Námietku žalobcu týkajúcej sa nedostatočnej špecifikácie správneho deliktu uvedeného vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia, krajský súd považuje za bezpredmetnú, vzhľadom k tomu, že z výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia je zrejmé označenie účastníka - žalobcu, je dostatočný popis skutku, za ktorý bol žalobca sankcionovaný, pričom tento je aj dostatočne časovo vymedzený, teda je z výrokovej časti rozhodnutia zrejmé aj za aké konanie, za aký skutok bol žalobca sankcionovaný. Zároveň z výrokovej časti rozhodnutia sú zrejmé aj ustanovenia zákona, ktoré žalobca porušil. Ďalej uviedol, že výrok rozhodnutia o postihu za daný správny delikt je dostatočný a dostatočne špecifikovaný aj z pohľadu vylúčenia prekážky litispendencie, teda aj dvojitého postihu za rovnaký skutok, vylúčenia prekážky veci rozhodnutej a aj určenia rozsahu dokazovania, ako aj zabezpečenia práva na obhajobu.

Za nedôvodnú považuje krajský súd aj ďalšiu námietku žalobcu, že elektronická cigareta obsahuje ako bežný tabakový výrobok návykovú látku nikotín, resp. že elektronické cigarety neobsahovali žiadnu látku, ktorá by umožňovala ich užívanie fajčením a už vôbec nie návykovú látku nikotín. Aj túto námietku súd vyhodnotil za bezpredmetnú s tým, že nepochybne bolo preukázané z webovej stránky žalobcu, že sa jednalo o predaj výrobkov určených na fajčenie, ktoré neobsahujú tabak s poukazom na ust. § 1 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane nefajčiarov.

Krajský súd má za to, že vzhľadom na skutočnosť, že zákon o ochrane nefajčiarov upravuje aj podmienky ochrany ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je potrebné ochranu pred nikotínom vnímať aj v tomto kontexte. Skutočnosť, že samotné zariadenie neobsahuje nikotín, čo namieta žalobca, nie je dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko podľa názoru krajského súdu je dostatočné a čo je nespochybniteľné, že predmetný výrobok je na fajčenie určený (na čo by inak bol určený) a nie je potrebné, aby bola súčasne s ním dodávaná (predaná) aj náplň s obsahom nikotínu. Podľa názoru súdu bolo spoľahlivo zistené na čo je daný výrobok určený, čo je jeho účelom - fajčenie, t.j. vdychovanie a vydychovanie odpareného obsahu náplne, nakoľko toto vyplýva aj zo samotného obsahu žaloby, resp. žalobca túto skutočnosť nespochybňuje. Je právne irelevantné, že predmetom objednávky (ktoré boli preskúmané) boli len elektronické zariadenia (elektronické cigarety) bez náplní, ktoré samo o sebe neumožňujú nič, na základe čoho by užívateľ mohol vdychovaním alebo vydychovaním nikotínu, nakoľko účel tohto zariadenia je daný aj bez ohľadu na to, či s ním boli alebo neboli ponúknuté, resp. dodané príslušné náplne, tzv. liquid.

Ako nedôvodnú vyhodnotil aj poslednú námietku žalobcu, že správny orgán mal žalobcovi pred uložením sankcie zakázať šírenie reklamy, nakoľko vydanie rozhodnutia o zákaze šírenia reklamy nie je nevyhnutnou podmienkou podmieňujúcou uloženie sankcie za porušenie zákona s poukazom na § 11 ods. 3 písm. c/ zákona č. 147/2001 Z.z..

Krajský súd mal za preukázané, že protiprávne konanie žalobcu t.j. porušenie ust. zákona o reklame, tak ako bolo zistené správnymi orgánmi, špecifikované výrovkou časťou prvostupňového rozhodnutia bolo vo vzťahu k žalobcovi preukázané, za porušenie uvedených ust. zákona žalobca zodpovedá objektívne. Dodal, že je nepochybné, že šíriteľ reklamy - žalobca podľa § 2 ods. 1 písm. c/ zákona o reklame nesmie prezentovať produkty, ktorých predaj, poskytovanie je zakázané (§ 3 ods. 5 písm. b/ zákona o reklame), nakoľko je zakázané predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak formou zásielkového predaja.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej

republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si vyčíslił trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Žalobca mal za to, že rozhodnutie krajského súdu má vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca sa vo svojom odvolaní nestotožňuje s názorom krajského súdu, že výroková časť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu spĺňa špecifikáciu deliktu tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným konaním. Žalobca je toho názoru, že z výrokovej časti obidvoch rozhodnutí nie je zrejmé, v akom čase došlo k šíreniu reklamy, t.j. začiatok a koniec skutku. Žalobca nepovažuje dátum vykonania kontroly za dostatočne časovo vymedzený. Ďalej je toho názoru, že vo výroku obidvoch rozhodnutí správnych orgánov nebol dostatočne špecifikovaný popis skutku.

Žalobca vytýkal krajskému súdu, že sa nezaoberal konštatovaním prvostupňového správneho orgánu, ktorý zistil kontrolou iba šírenie reklamy (ponuku, prezentovanie) „výrobkov určených na fajčenie, ktoré neobsahujú tabak“ formou zásielkového predaja prostredníctvom webovej stránky bez toho, aby bol preukázaný ich predaj formou zásielkového predaja, preto podľa žalobcu nie je odôvodnené uloženie pokuty v zmysle § 3 ods. 5 písm. b/ zákona o reklame. Ďalej považuje za nedôvodný záver krajského súdu, že predaj elektronických cigariet formou zásielkového predaja bol preukázaný prílohou č. 1 k inšpekčnému záznamu z kontroly a to kópiami objednávok spolu s podaciami lístkami, z ktorých vyplýva, že spotrebiteľom boli predané elektronické cigarety eGo CE4, eGo-W. Žalobca uviedol, že z objednávok uvedených v prílohe č. 1 záznamu z kontroly nie je vôbec preukázateľné, že išlo o zásielkový predaj elektronických cigariet. Žalobca namietal taktiež záver odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, podľa ktorého bolo irelevantné, či bola elektronická cigareta predaná spolu s náplňou alebo nie, pretože považuje za nespochybniteľné, že predmetný výrobok je určený na fajčenie a nie je potrebné, aby bola súčasne s ním dodaná dodávaná aj náplň s obsahom nikotínu. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že elektronická cigareta (v skutočnosti „elektronické zariadenie“) je určená na vapovanie, nie na fajčenie. Ďalej namieta, že žalovaný a krajský súd pri rozhodovaní nerešpektovali skutočnosť, že žalobcovi nebol preukázaný predaj výrobku s obsahom nikotínu a taktiež sa nevysporiadali s námietkou žalobcu, že v ponuke na vnútornom trhu je množstvo náplní bez obsahu nikotínu, zvyčajne zložených z propylenglykolu alebo glycerolu a aromatických látok, predovšetkým potravinárskych aróm.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 18.02.2014 na odvolanie žalobcu uviedol, že sa plne stotožňuje s vysloveným právnym názorom krajského súdu a navrhol preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Uviedol, že odvolanie neobsahuje žiadne nové relevantné skutočnosti, ku ktorým by sa žalovaný už nevyjadril. Na námietku žalobcu, týkajúcej sa špecifikácie výroku rozhodnutí vydaných v správnom konaní, žalovaný poukazuje na ust. § 47 ods. 2 správneho poriadku. Uvedené požiadavky podľa názoru žalovaného výrok prvostupňového rozhodnutia spĺňa. Uviedol, že rozhodnutie vychádza z protiprávneho stavu, pričom vzhľadom na charakter prezentácie výrobkov, je exaktné vymedzenie dĺžky trvania protiprávneho stavu na danom médiu problematické a preto bol vyhodnotený len aktuálny stav inšpektormi SOI. Čo sa týka výroku rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu, žalovaný má za to, že druhostupňové rozhodnutie je potrebné posudzovať v súvislosti s prvostupňovým rozhodnutím, ktoré je vo výroku rozhodnutia jasne a presne špecifikované. Žalovaný má za to, že vzhľadom na skutočnosť, že zákon upravuje aj podmienky ochrany ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je potrebné ochranu pred nikotínom vnímať aj v tomto kontexte, nakoľko je dostatočné, ak je výrobok určený na fajčenie a nie je potrebné, aby bola súčasne s ním dodávaná aj náplň s obsahom nikotínu. V danom prípade pokladá žalovaný za spoľahlivo zistené, na čo je daný výrobok určený, t.j. čo je jeho účelom - fajčenie, t.j. vdychovanie a vydychovanie odpareného obsahu náplne. Žalovaný je toho názoru, že v danom prípade nemožno súhlasiť s tvrdením, že pod pojmom fajčenie je možné rozumieť striktné len vdychovanie a vydychovanie dymu z tlejúceho tabaku. Samotný zákon o ochrane nefajčiarov pripúšťa existenciu výrobkov, ktoré sú užívané fajčením a zároveň tabak neobsahujú. Žalovaný ďalej zdôrazňuje, že predaj uvedených výrobkov zásielkovou formou je o to nebezpečnejší, že umožňuje prístup k nim aj osobám mladším 18 rokov, čo je veková skupina osobitne zraniteľná z pohľadu možného vzniku závislosti na nikotíne. Na podporu svojich záverov v rámci správnej úvahy žalovaný poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 87/2009 Z.z.,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov v znení neskorších predpisov. Z uvedených dôvodov pokladá žalovaný námietky žalobcu v podanom odvolaní za účelové s cieľom zbaviť sa zodpovednosti za zistený nedostatok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom pripojených spisov a preskúmal správnosť záverov krajského súdu, ako aj úvah, z ktorých pri svojom rozhodovaní krajský súd vychádzal.

Majúc ho za skutkovo a vecne správny, považuje najvyšší súd za primerané vysloviť, že sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva nasledovné dôvody. (§ 219 ods. 2, § 250ja ods. 3 OSP)

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0699/99/2012 zo dňa 21.05.2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. R/0191/05/2012 zo dňa 08.08.2012, na základe ktorého bola žalobcovi uložená pokuta podľa ust. § 11 ods. 3 písm. c) zákona o reklame vo výške 340 € a to pre porušenie všeobecných požiadaviek na reklamu podľa § 3 ods. 5 písm. b/ zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame. V danej veci bolo preukázané, že širiteľ na webovej stránke www.zdravsia-cigareta.sk prezentoval produkt, ktorý je podľa ust. § 6 ods. 1 písm. e/ zákona o ochrane nefajčiarov zakázaný predávať formou zásielkového predaja, nakoľko sa jedná o výrobok, ktorý síce neobsahuje tabak, ale je určený na fajčenie.

Podľa § 1 písm. b/ zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje podmienky ochrany ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak.

Podľa § 2 ods. 4 písm. k/ zákona č. 377/2004 Z.z., na účely tohto zákona výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, sú všetky výrobky neobsahujúce tabak, ktorých spôsob užívania je fajčením.

Podľa § 6 ods. 1 písm. e/ zákona č. 377/2004 Z.z., zakazuje sa predaj tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, formou podomového predaja a zásielkového predaja.

Podľa § 2 ods. 1 písm. c/ zákona č. 147/2001 Z.z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov, širiteľ reklamy je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá reklamu šíri.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 147/2001 Z.z., reklama sa nesmie šíriť, ak je v rozpore s dobrými mravmi, prezentuje produkty, ktorých výroba, predaj, poskytovanie alebo používanie sú zakázané, alebo ak nespĺňa požiadavky podľa osobitného predpisu.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 147/2001 Z.z., ak orgány dozoru podľa § 10 (ďalej len „orgán dozoru“) zistia porušenie tohto zákona, šírenie reklamy zakázu; šírenie reklamy môžu zakázať aj vtedy, ak hrozí porušenie ustanovenia § 4 ods. 3. V rozhodnutí o zákaze šírenia reklamy orgán dozoru môže uložiť povinnosť zverejnenia tohto rozhodnutia alebo jeho častí a povinnosť zverejnenia opravného vyhlásenia v hromadných oznamovacích prostriedkoch.

Podľa § 11 ods. 3 písm. b/ zákona č. 147/2001 Z.z., okrem opatrení podľa odsekov 1 a 2 orgán dozoru uloží pokutu do 3 320 € širiteľovi reklamy za porušenie ustanovenia § 3 ods. 2 a § 8 ods. 8, 9 a 24 alebo § 9a a inej osobe za porušenie § 8 ods. 6.

Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 147/2001 Z.z., pri ukladaní pokuty orgán dozoru prihliada na závažnosť, trvanie, následky protiprávneho konania a na to, či ide o opakované porušenie tohto zákona.

Podľa § 11 ods. 5 zákona č. 147/2001 Z.z., pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa orgán dozoru o porušení zákona dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia tohto zákona.

Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 147/2001 Z.z., na konanie orgánov dozoru pri ukladaní sankcií sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 23) okrem konania orgánu dozoru podľa § 10 písm. e/, na ktoré sa vzťahuje osobitný predpis.

Najvyšší súd sa stotožňuje so záverom vysloveným v odôvodnení krajského súdu o tom, že protiprávne konanie žalobcu t.j. porušenie ust. zákona o reklame, tak ako bolo zistené správnymi orgánmi, špecifikované výrokovou časťou prvostupňového rozhodnutia bolo vo vzťahu k žalobcovi preukázané, za porušenie uvedených ust. zákona žalobca zodpovedá objektívne a na základe uvedeného nemožno spochybňovať opodstatnenosť uloženia sankcie žalobcovi. V danom prípade bolo nesporné, že výrobky uvedené vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, na základe tam špecifikovaných objednávok, boli predané spotrebiteľom prostredníctvom webovej stránky www.zdravsia-cigareta.sk formou zásielkového predaja.

Vo vzťahu k námietke žalobcu, že krajský súd pri svojom rozhodovaní nerešpektoval skutočnosť, že žalobcovi nebol preukázaný predaj výrobku s obsahom nikotínu, keďže v ponuke na vnútornom trhu existuje množstvo náplní bez obsahu nikotínu zložených prevažne z propylenglykolu alebo glycerolu a aromatických látok, Najvyšší súd uvádza, že časťou elektrického inhalátora (elektronickej cigarety), ktorá premieňa tekutú náplň na paru je atomizér, systém pre inhalovanie, a náplň - tzv. liquid, ktorá môže obsahovať určité množstvo nikotínu. Tieto výrobky sú teda technicky usporiadané tak, aby mohli byť použité na inhalovanie nikotínu a tým, že by sa do nich mohla inštalovať nikotínová náplň, je naplnená definícia výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak. Takéto výrobky nemusia samotné obsahovať nikotín, stačí, keď sú určené na inhalovanie nikotínu, t.j. ich naplnením náplňou s obsahom nikotínu môže dôjsť k inhalovaniu aj nikotínu. Popri tom je nesporne zo správneho spisu preukázané aj zaslanie týchto výrobkov objednávkou na nákup a dokladom o zaslaní tovaru spotrebiteľovi. Preto túto námietku Najvyšší súd nepovažoval za dôvodnú.

Najvyšší súd ďalej zdôrazňuje, že nie je právne relevantné, či došlo pri kúpe elektronického inhalátora (elektronickej cigarety), aj ku kúpe liquidu s obsahom nikotínu, ale právne relevantné je, že je tu možnosť inhalovať nikotín prostredníctvom elektronického inhalátora (elektronickej cigarety), pretože je len na voľbe spotrebiteľa, či si do inhalátora zakúpi takúto náplň alebo nie. V každom prípade však ide o výrobok určený na fajčenie, pretože tu existuje možnosť inhalovať nikotín, aj keď taktiež existuje možnosť inhalovať náplň bez nikotínu. Námietka žalobcu, že elektronický inhalátor (elektronická cigareta) nie je určený na fajčenie, ale na vapovanie, je teda námietkou účelovou.

Najvyšší súd v konaní žalovaného správneho orgánu teda nezistil ani takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia (§ 250j ods. 3 OSP), v dôsledku čoho nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu alebo jeho postup nie je v súlade so zákonom. Nepochybil preto krajský súd, ak žalobu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), nakoľko pri nedostatku žalobných dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.